

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Francisci Montmorencii E Societate Iesv Cantica Et Idyllia
Sacra**

Montmorency, François de

Antverpiae, 1638

lob. ex lib. lob.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69423)

IOB IDYLLION.
 PHILIPPO
 COMITI DE GOMICOVRT
 GVBERNATORI
 BETHVNIENSI
 CONSOBRINO MEO
 SALVTEM.

His ego patientissimi virorum carminibus solatus sum luctum, tibi mihi que communem; quem mors nupera ROBECA NI PRINCIPIS germani mei vtrique attulerat. Lege, si placet, & faue.

N *Vlla, PHILIPPE, meo medicina
 reperta dolori
 Aptior, Huffsita quàm vatis nobile
 carmen.*

*Non aloës pretiosus onyx certauerit illi,
 Non Ierichuntinis stillantia balsama virgis.
 Diuini nam mella fluunt pastoris ab ore,
 Dum canit hec tristes pellunt que carmina
 curas.*

X

Quis,

Quis, pueri, vos huius amor, qua tanta cupi
 Lucis habet? ritu fugit illa volatilis umbra;
 Aut velut in pratis primo flos ortus Eoò
 Antè cadit, surgat quàm roscidus aut
 Vesper.

Vsque ad eòne placet brevis hæc vsura diei?
 Pluris abortiuum duco. non ille malorum,
 Vita quibus scatet infelix, examina vidit.
 Ve mihi! cur hausi vitales luminis auras?
 Cur genibus sum susceptus? cur vbera suxi?
 Nonne mori satius fuerat? nunc altus habere
 Me sopor, æternâ tegerer nunc lumina nocte.
 Heu quot in ærumnas seruor? qui nuper ha
 bebar

Inter Idumeos fortunatissimus omnes,
 Dives opum, pecorisque; fimo nunc agri
 inopsque

Incubo. non mecum veteres mansere sodales
 Fortunâ mutante fidem. non uxor adhaesit
 Ipsa, meos aliquâ saltem miserata dolores.
 Undique destituor. Spes tu mihi rebus in artibus
 Sola super, quem das finem, Deus alme, la
 borum?

Non ita calcatis fessus vindemitor uuis,
 Non sic impatiens aspirat ad otia messor;
 Ut pigros queror ire dies & tempora, donec
 Me tuus immiti furor increpat vsque flagellus
 Quando erit optatâ fruar ut post fata quieti,
 Membraque non ulli posthac obnoxia morbo
 induat?

*Induar? illa manet cineres spes una sepultos.
 Quis det ut in tiliæ molli mea carmina libro,
 Aut ut Ophireo potiùs scribantur in ære?
 I puer; hæc cedri tabulis oracula manda.
 Credo quòd è celo mihi sit natalis origo,
 In calum reditura: simul dabit enea signum
 Buccina, supremusq̃ue dies illuxerit Orbi;
 Tunc ego de tumuli rediniuus puluere surgam,
 Obducetq̃ue meos pellis, velut antè, lacertos:
 Accipiter veterem reparat quo more senectam,
 Exnuisq̃ue nouus positis plumescit, & alas
 Exploraturus madidos se librat ad Austros.
 Ipse Deum clarâ præsens in luce videbo
 His oculis. Sedet hæc altè fiducia menti;
 Hac ego spe gelidam didici contemnere mortem.*

